

Predhovor ku knihe Davida Duka Židovský Rasizmus



Sľubujem, že táto kniha vás vyzve. Jej ohromujúce písomné dôkazy sa postavia aj niektorým vašim najzarytejším názorom. Ak môžete tak ako najlepšie viete odložiť bokom predsudky, ktoré možno máte na túto tému a dokonca prípadnú predpojatosť voči mojej osobe – môžete spravodlivejšie ohodnotiť myšlienky a dôkazy v tejto knihe. To je všetko, čo môže žiadať autor od svojho čitateľa; a ja to žiadam od vás. Som úplne presvedčený, že ak sa posnažíte udržiavať vašu myseľ otvorenú, to čo si prečítate vás prekvapí. Skutočná sila tejto knihy pochádza z jej dokumentácie hlavných zdrojov. Vlastne, rýchlo objavíte, že väčšina mojich dokumentov o židovskom rasizme je zo židovských zdrojov. Oni moje stanovisko obhajujú oveľa presvedčivejšie, než čokoľvek čo som mohol napísať. Povzbudzujem vás, aby ste sa pozreli na zdroje ktoré citujem a sami si ich skontrolovali. V tejto knihe vás beriem spolu so mnou na fascinujúcu objavnú cestu zakázanou témou. Nalieham na vás, aby ste počas skúmania tém, ktoré sú pred vami, odvážne udržiavali myseľ otvorenú, pretože to je jediný spôsob, ako môže ktokoľvek z nás nájsť pravdu.

Niektorí túto knihu zavrhnú ako antisemitskú. Avšak, nie je považované za anti-americké skúmať kruté historické zaobchádzanie s indiánmi. Nikto nenazýva anti-kresťanským hovoriť o hrôzach inkvizície. Nikto nehovorí, že je anti-moslimské skúmať extrémne prvky moslimského fundamentalizmu. Je niekto považovaný za proti-bieleho za dokumentovanie dejín Jima Crowa na Juhu?

Táto kniha nie je antisemitská; jednoducho len skúma a dokumentuje prvky etnického šovinizmu, ktorý existuje v židovskej komunite od dávnych čias až po tie dnešné.

Akákoľvek kritika židovského rasizmu je okamžite odsúdená ako “antisemitská“. Chronické recitály médií o hrôzach Holokaustu urobili z pojmu “antisemitský“ morálny ekvivalent súhlasu s masovou vraždou. Toto slovo je zjavne nadmerne používané; a to dokonca voči tým, ktorí len protestujú proti porušovaniu ľudských práv Izraela voči Palestínčanom.

Zdráham sa začať moju knihu hovorením toho čím nie je. Podmienky v médiách ma však k tomu nútia. Vďaka nesmiernej sile médií prekrúcať všetko čo hovorím a píšem, dôrazne uvádzam tu a teraz, že ja sa nestaviam proti všetkým Židom, o nič viac než sa autor vyšetrojúci hrôzy Inkvizície stavia proti všetkým kresťanom. *Židovský Rasizmus* skúma dlhý záznam židovskej rasistickej ideológie a dejín, ktoré majú silný a poškodzujúci účinok na židovský aj nežidovský svet. Ako prvý uznám, že nie všetci Židia podporujú, alebo zdieľajú tento rasizmus. V skutočnosti, množstvo odvážnych Židov vo veľkej miere trpí za to, že sa mu stavajú. Táto kniha je venovaná pamiatke jedného z nich: Izraelskému profesorovi, Dr Israelovi Shahakovi, ktorý nedávno zomrel. Dr. Shahak veril, že židovský rasizmus veľmi poškodil Palestínsky ľud, rovnako ako ostatnú nežidovskú spoločnosť po celom svete. Ponúkol silný dôkaz, že židovskí radikáli neúnavne vedú etnickú vojnu proti nežidom od dní ich pobytu v Egypte. Dr. Shahak veril, že tento extrémny šovinizmus zapríčinil storočia opakujúcich sa antisemitských reakcií, od Faraónových pogromov až po hrôzy toho, čo sa dnes nazýva Holokaust.

Presvedčivo obhajoval názor, že ak sa Židia aj nežidia spoločne nepostavia proti tejto rasistickej agende a jej moci, naďalej bude predstavovať vážne nebezpečenstvo pre jedných aj druhých.

Táto kniha je v konečnom dôsledku o zmenšení nebezpečenstva a nenávisti medzi našimi národmi. Toto sa však nemôže stať, až kým si Židia, tak ako aj nežidia nevypočujú opačnú stranu Židovskej Otázky, uhol pohľadu v súčasnom modernom svete zakázaný.

Ako tak píšem tieto riadky, sedím na hore v Colorado Rockies, pomenovanej po osike, ktorej tieň si teraz vychutnávam. Jej valcovité lístie sa zľahka obracia v chladnom vánku, odrážajúc slnečné svetlo a ponúkajúc mi očarujúci obraz. Cez to žiarivé lístie vidím sneh, pokrývajúci vrcholce na obzore. Tento pohľad potešuje moje oči aj dušu. S tohto tajomného miesta nevidím ani jedinú ľudskú bytosť; len veľkoleposť Prírody vyplňa moje oči. Otázky politiky, kultúry, náboženstva, národností, etnicity a rasy sa zdajú byť odtiaľto tak vzdialené. Z miesta s tak pekným výhľadom mi svet a aj samotná Príroda pripadajú pokojné. Avšak, keď sa lepšie pozriem na malebnosť prírody, vidím konflikt a vojnu, ktoré zďaleka zatienujú aj ten najhorší chaos aký ľudstvo zažilo.

Tu na tejto hore zúri nekonečný zápas prvkov proti prvkom a druhov proti druhom. Vietor, dážď a sneh jedného dňa zrovnávajú túto horu skál so zemou. Aj tečúci potok, hlavný symbol vyrovnanosti pre mnohých ľudí, ostro bojuje s horou o svoj nevyhnutný pohyb. Skutočne, za určitý čas napokon táto veľká hora podľahne aj tomu najmenšiemu potôčiku a iným eróziám Prírody. Zatiaľ čo píšem do zápisníka, dva mravce sa približujú k broskyňovej kôstke na skale vedľa mňa. Jeden mravec je väčší ako ten druhý a je veľmi odlišne vybavený. Ide si svojou cestou cez toho menšieho, ale to porazené stvorenie uteká späť do svojho kráľovstva, aby ohlásilo správu o veľkej zásobe sladkého jedla. Jeho príbuzní sa budú snažiť vrátiť k pokladu ešte pred svojimi protivníkmi. Tie dva malé druhy sú schopné ísť do vojny pre kúsok jedla. Pozorujem vojnu, ktorá sa vedie všade okolo mňa.

Na tejto hore zápasia stromy, kríky a tráva o slnečné svetlo a o samotný život. Menšie vtáky sú ostražité pred jastrabmi. Flóra a fauna čelia nebezpečenstvu zániku od hmyzu a parazitov, ktorí sa ich snažia skonzumovať. V rámci každej životnej formy sa vedie dokonca mikroskopická vojna. Čím bližšie sa človek pozerá, tým intenzívnejší je tento zápas. Na každom kubickom metri úrodnej pôdy je zranených, zabitých, zjedených, alebo dokonca vykorisťovaných a ztročených viac živých tvorov než všetkých ľudských bytostí na Zemi, ktorí čelia podobnému osudu. Biológovia by mohli ponúknuť nekonečné množstvo príkladov nikdy nekončiaceho zápasu o život a nadvládu medzi životnými formami, dostatočne veľa na to, aby nimi zaplnili milión kníh o rozsahu tejto.

Čo je navyše zvláštne, je to tento brutálny boj o prežitie, vedený viac ako miliardu rokov, ktorý vytvoril vyrovnanú krásu, ktorá sa ma tak dotýka, keď sa pozerám z tohto vysokého miesta. Takže táto hora možno nie je tak odlišná od večných zápasov medzi ľudstvom. Historický zápas medzi ľudskými rasami hral významnú úlohu v našom ľudskom vývoji tak ako u všetkých foriem života v celom prírodnom svete. Jeho výsledok pre ľudstvo nie je o nič menej úžasný než pohľad s tejto hory. Vytvoril vyššiu ľudskosť, ktorá nám dala DaVinciho dielo *Madony s Dieťaťom*, dokonalé prejavy božskej lásky, vyjadrené v Shakespearovom diele *Rómeo a Júlia*, alebo Keatsovej *Óde na Grécku Urnu*.

Tento večný zápas vytvoril evolučný rozvoj, ktorý nášmu druhu umožnil zanechať stopu na Mesiaci. Je stále ťažké pochopiť, že ľudské bytosti kráčali po inom svete a cestovali k zlatej svetelnej guli, na ktorú ľudstvo hľadalo s údivom po tisícročia. Mohli byť tieto veci dosiahnuté bez evolučného zápasu o život a nadvládu, ktorý nás poháňal vpred? Môžeme s istotou tvrdiť, že je to tento boj na život a na smrť o evolučnú zdatnosť, ktorý vytvoril krásne a dokonalé formy lásky a úspechu, ktoré nám zase dávajú význam. Tento zápas stvoril krásu v ľudstve a slávu jeho výtvorov, práve tak, ako zdanlivo krutá Príroda vytvorila veľkolepú nádheru, ktorú možno vidieť na tejto hore, ktorú milujem. Takže možno tu hore, obklopený veľkolepým portrétom Prírody, nie som vo svete veľmi vzdialenom

od ľudských konfliktov tam dole. Väčšina ľudí vidí zdanlivo pokojné pohľady na Prírodu a nikdy nespozná vojnu, ktorá zúri pod jej estetickým povrchom. Sú tiež takí, ktorí si nie sú vedomí rasových a etnických vojen, odohrávajúcich sa na povrchu ľudskosti aj pod ním.

Napriek tomu, že fantazírujeme o mierumilovnej povahe ľudských bytostí, väčšina ľudských dejín hovorí o kmeňovej, etnickej či rasovej vojne jedného či iného druhu. Napríklad, najčítanejšia kniha na Zemi, Biblia, zaznamenáva krvavé dejiny konfliktu medzi Izraelitami a inými národmi stredovýchodnej oblasti. Hovorí nám slávne príbehy o vojne a šokujúce opisy genocídy. Každý, kto číta Starý Zákon nezaujato, jednoducho rozpozná jeho rasový a etnický šovinizmus. Nachádza sa v ňom veľa očividných vyjadrení etnického nadradovania.

- **Izraeliti sú “vyvolení ľudia“, vyvolení Bohom nad všetkými ostatnými národmi sveta.**
- **Izraeliti majú právo vládnuť nad všetkými ostatnými ľuďmi a je im sľúbené, že jedného dňa budú vlastníť celý svet a vládnuť mu.**
- **Izraeliti sa pýšia genocídou proti celým národom a kráľovstvám.**
- **Izraeliti majú prikázané zavraždiť všetkých ľudí krajín, v ktorých zamýšľajú bývať, a zabiť všetkých ľudí z cudzích národov, ktorí sa nepodrobia otroctvu.**
- **Izraeliti majú zakázané zotročovať vlastných ľudí, sú však povzbudzovaní k zotročovaniu neizraelitov, ktorých môžu ďalej *navždy* prenechať ako otrokov svojim potomkom.**
- **Izraeliti majú zakázané cudzorasové manželstvá, alebo “miešanie svojho semena“ s inými národmi**

Len málo ľudí sa odváži čo i len priznať očividný rasizmus Biblie. A tí, ktorí si uvedomia extrémny židovský rasizmus v Starom zákone, majú sklón veriť, že takéto zmýšľanie sa radí do starovekých čias a nemá žiaden vplyv na súčasnosť. *Židovský rasizmus* však dokazuje, že silný etnocentrizmus starovekého judaizmu pokračoval v rozvoji až do moderných dní. V tejto knihe uvediem presvedčivé dôkazy o tom, že židovský rasizmus aj v 21. storočí žije a má dramatický a narastajúci dopad na svetové udalosti.

Je možné povedať, že ja ako kresťan tiež uctievam rovnaké šovinistické knihy Starého Zákona. Rozdiel je však samozrejme v tom, že kresťanský Nový Zákon predstavuje ostrý posun od Starého. Namiesto “oko za oko, zub za zub“, Kristus učí “kto do teba kameňom, ty doňho chlebom“. V protiklade k židovskému rasizmu, kresťanstvo ponúka všeobecnú spásu.

Judaizmus nemilosrdne odmietol Ježiša Krista a nikdy sa nepridal k jeho učeniu lásky a tolerancie. V skutočnosti, židovskí najvyšší duchovní, Farizeji, sa nielenže snažili o jeho ukrižovanie, títo vodcovia svoju vieru usmerňovali v opačnom ideologickom smere. Dá sa povedať, že okrem ukrižovania Kristovho tela zabili vo svojich srdciach aj jeho ducha.

Bolo by nesprávne nenávidieť alebo prenasledovať dnešných Židov kvôli ich roli v ukrižovaní Krista, je však dôležité porozumieť ideologickej, náboženskej a etnickej vojne, zrodenej medzi týmito obdobiami.

Od najranejších dní kresťanstva sa židovstvo stalo jeho hlavným prenasledovateľom, pretože farizeji videli kresťanské spasenie “Židov aj Grékov“ ako hrozbu pre ich etnickú čistotu a rasizmus. Treba povedať, že judaizmus je tiež úplne odlišný od moslimskej viery, ktorá je rovnako ako kresťanská chápaná ako celosvetový odkaz. Židovskí rasisti sa nielenže postavili proti samotnému Kristovi, ale nemilosrdne prenasledovali jeho nasledovníkov, raných kresťanov.

Nikto však nehovoril o ňom verejne zo strachu pred Židmi. (Ján 7:13)

. . . lebo aj vy ste trpeli od vlastných rodákov, čo tamtí od Židov, ktorí zabili aj Pána Ježiša a prorokov, aj nás prenasledovali. Ani Bohu nie sú milí a všetkým ľuďom sú odporní. (1 list Tesalonickým 2:14-16)

V priebehu niekoľkých nasledujúcich storočí uzákonili židovské ústne tradície a Babylonsky Talmud prijali za svoj najdôležitejší náboženský text. Ten podľa Univerzálnej židovskej encyklopédie mení dokonca Torah v autoritu. Tak ako Ježiš Kristus stelesňuje vývoj väčšej lásky a tolerancie, Talmud iba zvyšuje šovinizmus Torah. Tento fakt dôkladne zdokumentujem s pomocou samotných židovských textov a citátov veľkých židovských učencov, ktorí hovoria o význame Talmudu. Z nehanebných a častých narážok Talmudu na nežidov ako na zvieratá a “odpad“, rovnako ako z príbehov o varení ich nepriateľov v semene a výkaloch by sa mohol dokonca aj Hitler červenať.

Tento kontroverzný výrok dokážem v tejto knihe a ukážem aj to, ako židovskí predstavitelia hlavného prúdu, rovnako ako necenzúrované vydania ďalšieho veľkého židovského zdroja, Židovskej Encyklopédie, potvrdzujú nenávistné protinežidovské učenie Talmudu. Ukážem aj to, že fanatické protinežidovské učenie je aj v moderných časoch stále podporované mnohými z najväčších židovských publikácií, ako sú napríklad populárne židovské noviny v Spojených štátoch s názvom Židovská tlač. Tie nastavujú tón židovských náboženských a kultúrnych postojov viac než akékoľvek iné noviny.

Jeden z hlavných náboženských osobností je rabín Simcha Cohen, ktorý má vzdelávaciu kolónku typu Drahý Abbey nazvanú Halachic otázky. Nie tak dávno, rabín Cohen poučal svojich čitateľov, že Talmud označuje nežidov za “zvieratá“ (ako je to naznačené v talmudských spisoch Gemara Kiddushina 68a a Metzia 114b) V ďalšej časti diskutuje o tom, ako židovská žena nie je označená za prostitútku ak má predmanželský sex so Židom, ale je šľapka ak má akékoľvek sexuálne vzťahy s nežidom, dokonca aj keď je vydatá.

Svadba s nežidom nemôže byť nikdy vysvätená alebo odpustená, takýto vzťah klasifikuje ženu ako zona... spoločný žargón označuje termínom zona prostitútku....

Ďalšia z veľkých židovských publikácií, *Jewish Chronicle*, v článku nazvanom “Niekoľko opatrne a neopatrne zvolených slov“ odhaľuje, že židovské slovo pre nežidovskú ženu je slovo z jazyka Jidiš *šiksa* – znamenajúce “šľapka“, z hebrejského základu *sheiget* (“opovrhnutie“). Zdôrazňuje tiež, že malé nežidovské dievča je nazývané *šikselke*, čo znamená “malé ženské opovrhnutie“

Šiksa – židovský termín pre nežidovskú ženu, odvodený od slova *sheiget*, znamenajúci “opovrhnutie“ alebo “šľapka“

Šikselke – malé nežidovské dievča, vo význame “malé ženské opovrhnutie“

Ako by Židia a médiá reagovali, ak by nežidia bezstarostne nazývali židovské ženy a malé dievčatá “židovské šľapky“ a “malé židovské šľapky“? Čo by sa stalo ktorémukolvek politikovi alebo zabávačovi kdekoľvek na svete, ktorý by židovské ženy a dievčatá nazval “ židovskými šľapkami“? Mal by som byť teraz nazvaný antisemitom, pretože som sa jednoducho odvážil odhaliť takéto nenávistné protinežidovstvo dokázané v dvoch najvplyvnejších židovských novinách v Amerike? Extrémne rasistické učenie Talmudu je určite silným faktorom na zabránenie asimilácie židovských ľudí s kresťanskými a moslimskými komunitami. Napriek tomu, že Židia ako malá menšina v nežidovských národoch už po viac ako 3000 rokov, najväčší židovskí genetici a antropológovia hrdo vyhlasujú, že Židia si zachovali svoju charakteristickú genetickú identitu. Ukážem, ako sú rasistické doktríny strachu a nenávisťi voči nežidom, spolu s predstavami o židovskej nadradenosti, dôkladne vštepované v každej generácii. Každý mladý Žid sa učí o zradnej povahe nežidov od Faraóna až k Hitlerovi. Učia ich, že sú “vyvolení“ nad všetkými ľuďmi na Zemi: čo je snáď najväčšie vyjadrenie

etnickej nadradenosti. Tí, ktorí si chcú naďalej myslieť, že židovský rasizmus je len fenomén starodávnych biblických čias, nech si prečítajú nasledujúce slová Dr. Stephena Steinlighta, jedného z vedúcich Židov v Amerike, ktorý napísal tieto poznámky v októbri 2001. Steinlight nie je žiadnou nevýznamnou židovskou osobou. Päť rokov pracoval ako Riaditeľ pre Národné Záležitosti (domáca politika) v najsilnejšej a najrešpektovanejšej židovskej organizácii v Spojených štátoch, Americkom Židovskom Výbore. Steinlight priznáva kontrole sa vymykajúci židovský rasizmus a nelojálnosť k Amerike, ktoré presakujú Americkú židovskú komunitu.

Priznám sa aspoň, že tak ako tisíce iných židovských detí mojej generácie som bol vychovávaný ako židovský nacionalista, dokonca až takmer separatista. Každé leto počas desiatich rokov môjho detstva a dospelovania som dva mesiace navštevoval židovský letný tábor. Tam som každé ráno salutoval cudzej zástave, oblečený v uniforme, ktorá odrážala jej farby, spieval cudziu národnú hymnu, učil sa cudzí jazyk a cudzie ľudové piesne a tance a naučil sa, že Izrael je moja skutočná vlasť. Emigrácia do Izraela sa považovala za najväčšiu cnosť a rovnako ako veľa iných židovských detí mojej generácie, strávil som dvoje prázdniny v Izraeli pracujúc na spoločnej farme, zatiaľ čo som zvažoval túto možnosť. Viac v tichosti a podvedome ma učili o nadradenosti mojich ľudí nad nežidmi, ktorí nás vždy len utláčali. Naučili sme sa pozerať na nežidov ako na outsiderov nehodných dôvery, ľudí, od ktorých možno očakávať náhle výbuchy nenávisti, ľudí menej vnímavých, inteligentných a morálnych ako my. Učili nás tiež, že naše temné dejiny nám hovoria, že sa nemôžeme spoľahnúť na nikoho.

Ak by sa nejaký nežidovský politik odvážil povedať, že “typické židovské deti“ sú zámerne učené, že ich vernosť nepatrí Amerike ale Izraelu; a že Židia sú nadradení nad nežidmi a inteligencii a morálke, bol by nemilosrdne odsúdený médiami a vyštvaný z politiky ako antisemita. Presne to je však jasné priznanie bývalého riaditeľa pre Národné Záležitosti Amerického Židovského Výboru. Treba zdôrazniť, že Steinlightové slová nepochádzajú z náhodnej alebo neopatrnej konverzácie, ale sú jeho starostlivo vybrané slová z článku, ktorý napísal pre židovských čitateľov nazvanom “Židovský podiel na americkej meniacej sa demografii.”

Táto kniha ukáže, že oficiálna politika moderného Izraela a mnohých vedúcich zložiek Svetového Židovstva stále obsahuje radikálne rasistické názory a postoje. Organizované židovské zložky po celom svete vytrvalo uskutočňujú svoje vlastné rasistické agendy. Tieto agendy sú častokrát v konflikte so záujmami host'ovských národov, v ktorých Židia žijú. Moje trvanie na tom, že existuje silný, súdržný, svetový židovský rasizmus podporujú dôkazy, ktoré poskytujú prevažne samotní židovskí rasisti. Ich rasistická ideológia nachádza jasné vyjadrenie v založení, štruktúre a správaní Izraela, národa, nehanebne založeného na etnickom šovinizme. Je to štát, ktorý zbavuje majetku, terorizuje a hrubo porušuje ľudské a občianske práva Palestínskych ľudí.

Čo je židovský rasizmus?

Definícia bieleho rasizmu z *Random House Unabridged Webster's Dictionary* ho označuje ako “vieru v nadradenosť nad inými rasami a udržanie si kontroly vo všetkých vzťahoch.” Pozrime sa na definíciu, ktorá sa vzťahuje výhradne na termín *Židovský rasizmus*.

Židovský rasizmus – Viera, teória, alebo doktrína, že Židia sú nadradení všetkým rasám a mali by si udržiavať kontrolu vo všetkých vzťahoch.

Pokiaľ ide o prvú časť definície, táto kniha zhromažďuje silné dôkazy o tom, že mnohí z vedúcich Židov vo svete uznávajú vieru, teóriu, alebo doktrínu, že sú *nadradení* nad všetkými ostatnými ľuďmi. Jasne tiež dokážem, že sa snažia o *kontrolu vo všetkých vzťahoch s inými ľuďmi*. David Ben Gurion, prvý izraelský ministerský predseda, často nazývaný “Izraelský George Washington“, povedal zreteľne, že verí v “morálnu a intelektuálnu nadradenosť“ židovských ľudí. Takéto zmýšľanie je časté

v spisoch židovských vodcov po celom svete. Predstavte si tú búрку hnevu, ak by Prezident Spojených štátov vyhlásil, že verí v morálnu a intelektuálnu nadradenosť bielej rasy! Židmi ovládané svetové média židovských rasistov tak veľmi chránia pred kritikou, že ich najslávnejší vodcovia môžu podobné veci hovoriť bez strachu z akýchkoľvek následkov.

Žiadne pobúrenie v svetovej tlači sa nekonalo, keď Ben Gurion vyslovil svoje poznámky, ani nenasledoval žiadny protest po jeho rasistickom proroctve citovanom v časopise *Look* v roku 1962; predpoved', že Izrael bude jedného dňa sedieť na vrchole svetovej vlády.

“V Jeruzaleme vybudujú Spojené národy (skutočne spojené národy) svätyňu prorokov, aby slúžila ako federatívna únia pre všetky kontinenty; toto bude miesto Najvyššieho súdu pre ľudstvo.“

Rovnako sa zdalo kruto ironické pre palestínske obete, že zaznel len malý protest keď bol vystatovačný terorista Menachem Begin ocenený Nobelovou cenou za mier. Begin sa vo svojej knihe *The Revolt* vychvaľuje masakrom viac než dvesto mužov, žien a detí v Deir Yassin. Svet chytá podozrivých nacistických vojnových zločincov, ale krvou poškvrnenému židovskému dá . . . Nobelovu cenu mieru! Už len táto jedna udalosť by nám mala povedať, kto skutočne vládne v modernom svete.

Druhou dôležitou časťou pojmu *rasizmus* poukazuje na zmocnenie sa kontroly nad inými rasami. Budem prejednávať to, že židovskí rasisti sa snažia o kontrolu nad národmi v ktorých žijú. Intenzívne sa snažia ovládať dva najkritickejšie faktory moci v modernom svete, masmédiá a vládu. Táto kniha ponúka zdokumentované dôkazy ich neuveriteľnej nadvlády v týchto oblastiach. Toto ohromné sústredenie moci existuje nielen v Amerike, ale aj vo väčšine národov sveta, zahŕňajúc Kanadu, Britániu, Rusko, Francúzsko, Brazíliu a oveľa viac ďalších. Je to celosvetový vzor naznačujúci zámer a nie náhodu.

Izrael: Židovský rasistický štát

Izrael vznikol masívnou etnickou čístkou a vyhnaním domorodej palestínskej populácie. V čase Balfourovej deklarácie v roku 1917 tvorili Židia len 10 % populácie na území dnešného Izraela. Po tom, čo bola väčšina palestínskej populácie vyhnaná terorizmom v rokoch 1947 a 1948, židovskí rasisti založili Izrael. Sionistický štát stále svedomito chráni kultúrnu a genetickú identitu židovských ľudí.

Izrael chráni svoju židovskú kontrolu nad svojou etnickou enklávou dôkladným strážením svojej etnickej podstaty. Svoju imigráciu zakladá na genetickom štandarde a obmedzuje ju výlučne na tých, ktorí majú biologicky židovský pôvod. Ateistický Žid z New Yorku, ktorý nikdy nevstročil na územie Izraela, je finančne povzbudený k imigrácii, zatiaľ čo stovky tisíc Palestínčanov, ktorých rodiny tam žijú už tisíce rokov, majú zakázaný návrat do svojho rodiska.

Izrael nie je “multikultúrny národ“. Je to nehanebne židovský štát oddaný výlučne záujmom Židov. Národ so značnou palestínskou menšinou je určite najprísnejšie segregovanou spoločnosťou na svete. Sú tu oddelené školy pre Židov a Arabov, oddelené bytové komplexy, oddelené štvrte a oddelené usadlosti. Mnohé zákony a obmedzenia nepriaznivo postihujú Palestínčanov v porovnaní so Židmi. Napríklad, Palestínčania majú zákonom zakázané vstúpiť do armády. Napriek ich 22 % zastúpeniu v populácii (čo je takmer dvojnásobok zastúpenia černochoch v Amerike) nebol nikdy v izraelskom kabinete žiadny palestínsky člen.

Bývalý člen izraelského najvyššieho súdu, Haim Cohen, popísal systém, ktorý platí pre Židov a Palestínčanov v Izraeli, ako podobný Norimberským zákonom v nacistickom Nemecku.

. . .Krutou iróniou osudu, ktorý viedol rovnaké biologické a rasistické zákony propagované nacistami a ktoré inšpirovali neslávne Norimberské zákony, poslúžil ako základ pre definíciu Judaizmu v rámci štátu Izrael.

V tejto knihe sa dostanem hlbšie do témy o Izraeli teraz by som však nemal opustiť tému bez poukázania na fakt, že na židovský rasizmus, ktorý dominuje Izraelu, je vyvíjaný malý negatívny tlak vo svete. Pouvažujte o pozitívnych zmienkach v tlači, ktorých sa dostáva Izraelu v porovnaní s jednohlasným a celosvetovým odsúdením, vedeným proti bývalému režimu Apartheidu v Južnej Afrike. Odsúdenie bolo pokrytecky vedené americkými médiami, ktorým bezo zvyšku vládnu stúpenci Izraela.

Pomaly som si uvedomoval dvojitú morálku presakujúcu židovsko-nežidovské vzťahy. Židia hlásajú jednu morálku pre seba a inú pre nežidovský svet. Ich najvyššou morálkou je rasová hrdosť, solidarita, tradície a vlastné záujmy. Pre svojich potenciálnych protivníkov však propagujú rozmanitosť a liberalizmus. Ak by takáto dvojitá morálka neexistovala, ako by mohli Židmi-ovládané americké média

- **Podporujú štát Izrael, ktorý presadzuje judaizmus vo svojich školách, zatiaľ čo sa stavajú proti spievaniu vianočných kolied v amerických školách?**
- **podporujú štát Izrael, ktorý má prísne oddelené školy, komunity a zariadenia pre Židov a Arabov - zatiaľ čo odsudzujú oddelené školy a bývanie v Amerike a Južnej Afrike?**
- **Podporujú štát Izrael s jeho obmedzujúcimi imigračnými zákonmi typu "len pre Židov", zatiaľ čo podvracajú americké pokusy o zníženie ilegálnej imigrácie?**
- **Podporujú štát Izrael, ktorý dovoľuje každému židovskému občanovi nosiť zbraň, ak si to želá, zatiaľ čo obhajujú kontrolu zbraní pre amerických občanov?**
- **Podporujú štát Izrael, ktorý otvorene priznáva svoju úlohu na ochranu židovských ľudí a dedičstva, zatiaľ čo odsudzujú Palestínčanov, ktorí si želajú svoj vlastný štát a ničia Európskych Američanov, ktorí sa odvážia podporovať ochranu Západného dedičstva a kultúry v Amerike?**
- **Vždy vykresľujú historické vzťahy medzi Židmi a nežidmi portrétovaním nežidov ako zlých a Židov ako nevinné obete, kým nežidov odsudzujú ako "antisemitov" ak sa bránia takýmto etnickým ohováraniam?**

Dokonalým príkladom zívajúceho dvojitého štandardu možno nájsť v spisoch najdôležitejšieho redaktora najdôležitejších amerických novín, A.M. Rosenthala z New York Times. Rosenthal je nadšeným multikulturalistom podporujúcim otvorené hranice pre Ameriku, ale zarytý židovský rasista, obhajujúci zatvorené hranice pre Izrael.

Takýto dvojitý štandard v masmédiách vyvoláva ďalšie otázky. Prečo je svetová tlač tak krátkozraká pokiaľ ide o etnické utlačanie Izraelom? Je logické domnievať sa, že zaujatosť v tlači by mohla byť následkom prevahy židovskej moci? Berúc do úvahy veci ako je židovský rasizmus, táto nadvláda určite ponúka dôvod prečo sa termín židovský rasizmus, na rozdiel od termínu biely rasizmus, nikdy nepoužíva v tlači. A rovnako nie je tento pojem ani preskúmaný. Dokonca ani keď Meier Kahane nazval Palestínčanov "psami" a obhajoval násilné vyhnanie všetkých Palestínčanov z Izraelom okupovaných území, nikdy nebol označený za *židovského rasistu*.

25 februára 1994 vošiel americký Žid Baruch Goldstein do mešity v Hebrone a samopalom postrieľal Palestínčanov pri modlitbách. Niektoré židovské skupiny v Amerike aj Izraeli odvtedy urobili z Goldsteina svätca, stavajúc preňho svätyne. Ani Goldstein ani tí, ktorí preňho postavili svätyne, nie sú nikdy označovaní ako židovskí rasisti, alebo dokonca "proti-nežidovsky orientovaní." Na druhej strane, ak sa nežid odváži čo i len citovať vyhlásenie Haima Cohena zrovnávajúce izraelské zákony k nacistickým Norimberským zákonom, určite bude médiami označený za "antisemitu".

Dvojitý štandard svetových vlád a tlače je často úplne udivujúci. V čase keď píšem tieto slová, Americký prezident George Bush sa v období po bombových útokoch na Svetové Obchodné Centrum usilovne snaží odstrániť terorizmus, rovnako ako zničiť “všetko zlo sveta.” Tento cieľ nevidí ani čo i len trocha príliš ambiciózný. Bush oznámil, že ktorýkoľvek národ, ktorý ukrýva teroristov, pocíti hnev amerických bômb.

Nie dlho po tomto svojom vyhlásení obedoval s jedným z najhorších teroristov sveta, ministerským predsedom Izraela Arielom Šaronom. Ako svet vie, Šaron má na svedomí veľa terorizmu a vražd, vrátane zodpovednosti za masaker 1500 mužov, žien a detí v utečeneckých táboroch Sabra a Chatila v Libanone. Počas obeda neurobil Bush nič iné len že mu na Šarona spadla oliva. Na rozdiel od nešťastného Afganistanu, žiadne bomby nespádli na Tel Aviv za ukrývanie teroristov. V skutočnosti, Izrael nielen ukrýva teroristov, mnohých z nich povýšil na svojich najvyšších vodcov. Šaron nie je prvým teroristom, ktorý to dotiahol na ministerského predsedu; niekoľko z najhorších teroristov ktorí dosiahli tejto pozície sú Begin, Šamir a Barak.

Zdá sa že dvojitý štandard nikdy nekončí. Keď bol izraelský člen kabinetu Rechavam Zeevi zavraždený Palestínčanmi, Šaron a niektorí americkí úradníci to odsúdili ako “terorizmus.” Ale ak je zastrelenie Zeeviho skutočne terorizmus, ako nazvať izraelské mnohoročné “cielené zavraždenia” stoviek palestínskych politikov, filozofov, duchovných a básnikov? Prečo tlač nezďôrazňuje aj to, že Zeevi bol sám židovský rasista, ktorý nazýval Palestínčanov “všami” a obhajoval ich nútené vyhodenie z okupovaných území?

Niektorí by mohli argumentovať tým, že existencia rasistického štátu Izrael nemusí nutne znamenať, že Židia žijúci mimo Izraela uznávajú rovnakú rasistickú agendu. Avšak mal by sa zväžiť fakt, že organizované Židovstvo po celom svete *oddane podporuje* rasistický štát Izrael. A za druhé, existuje dostatok dôkazov, že židovská politika rasizmu sa tiahne ďaleko za hranice Izraela. Mocní Židia v médiách a vládach po celom svete sa často správajú tak, aby *uplatnili kontrolu* nad ľuďmi medzi ktorými žijú.

Celosvetová agenda

Židovské skupiny vyvíjajú strategické agendy a správajú sa spôsobom, aký si myslia, že poslúži konkrétnym židovským záujmom. Myslím, že budete udivení dôkazmi, ktoré podávam o mediálnej a politickej moci, uplatňovanej židovskými rasistami po celom svete.

Zreteľne možno dokázať, že organizované Židovstvo má celosvetové strategické ciele od začiatku minulého storočia. Napríklad, prvým cieľom ruského a svetového Židovstva na začiatku 20. storočia bolo zvrhnutie toho, čo oni považovali za antisemitskú, Cársku vládu Ruska. Židovské komunity po celom svete podporovali zriadenie prvého židovského, komunistického režimu v Rusku. Zaobstarali väčšinu vodcov a financií. pre “Ruskú revolúciu”, revolúciu, ktorá bola v skutočnosti vedená viac Židmi ako Rusmi. Jej hlavným finančníkom bol newyorský židovský kapitalista a extrémny židovský rasista, Jacob Schiff.

Jeden z mnohých prekvapujúcich dokumentov ktoré uvádzam, pochádza z Národných Archívov Spojených štátov. Odhaľuje, že v prvej vláde komunistického Ruska bolo len 13 etnických Rusov a viac než 300 Židov s celkového počtu 384 Komisárov. Nech je táto prekvapujúca skutočnosť lepšie pochopená: *V prvej bolševickej vláde “Ruskej revolúcie” bolo len 13 etnických Rusov.* Hlavný dopisovateľ pre noviny *London Times* v Rusku to v tom čase popísal ako úplne “cudziu inváziu” a zvrhnutie Ruska Židmi. To isté povedal aj náš americký veľvyslanec v Rusku, David Francis, a úradníci americkej výzvednej služby v Rusku. Dokonca aj Winston Churchill opísal Ruskú revolúciu ako zvrhnutie bolševickými Židmi, ktorí “. . . strhli Ruský národ za vlasy a stali sa prakticky neochvejnými pánmi ohromného impéria. Toto je len malá ukážka prekvapujúcich dokumentov, ktoré

nájdete v tejto knihe. Úspešné zvrhnutie veľkej národnej vlády (a zavraždenie jej vládnucej rodiny) ako časti svetovej židovskej agendy dokazuje, že už v raných dňoch 20. storočia mali značnú celosvetovú ekonomickú, politickú a mediálnu moc. V ďalších rokoch ich moc rapídne narástla. Väčšina ľudí si stále vôbec neuvedomuje rozhodujúcu úlohu Židovstva vo vzniku bolševizmu v Rusku a šírení komunizmu po celom svete.

Nedostatok vedomostí verejnosti v tejto oblasti objasňuje vplyvná úloha Židovstva v akadémií a médiách. Ako by inak mohli byť tak dôležité a ľahko overiteľné fakty z dejín udržané mimo všeobecného povedomia? Odhaľuje to aj neveriteľnú súdržnosť a koordináciu židovskej moci vo svete, ktorá sa dokáže zmobilizovať za účelom zvláštnych židovských cieľov. Ďalším príkladom moci, ktorú držia v najvyšších radách veľkých národov bola ich úspešná snaha o založenie štátu Izrael. Od vydania Balfourovej Deklarácie (len veľmi nedávno sa svet dozvedel, že Balfour bol v skutočnosti utajovaným Židom) cez založenie a ustavičnú podporu Izraela, až po irackú vojnu v roku 2003, ukázali svoju schopnosť dostať čo chcú.

Židovská nadvláda má pokryteckú a závistlivú podstatu. Ak by ľudia, medzi ktorými židovskí rasisti sídlia, prijali programy etnickej vernosti a solidarity podobné tým židovským, Židia by pochopiteľne nemohli uplatniť svoju moc a kontrolu, pretože tvoria len malé percento populácie. Len keď sú etnické a nacionalistické pocity hostiteľského národa zmenšené, židovskí rasisti môžu sústrediť dostatok moci k dosiahnutiu ich agendy. Jasný vzor židovského vplyvu v akademickom svete, vláde a médiách sa zameriava na oslabenie všetkej etnickej solidarity a vernosti medzi svojimi hostiteľmi, zatiaľ čo úmyselne povzbudzuje k etnickej hrdosti a solidarite medzi Židmi. Existuje sústredené úsilie na oslabenie skupinovej solidarity Palestínčanov, Britov, Francúzov, Európskych Američanov, Afroameričanov a medzi Moslimami v arabskom svete. Tento vzor je prítomný vo všetkých národoch, kde je významný počet Židov.

Rovnaké sily, ktoré podporujú židovský rasizmus, ma pokrytecky obvinili, že som “biely rasista.” Odmietam tento prívlastok, pretože na rozdiel od židovských rasistov, ja sa nesnažím o nadvládu alebo kontrolu nad žiadnou inou rasou; chcem proste chrániť vlastné dedičstvo. Uznávanie toho, že existujú vnútorné rozdiely v kultúre, správaní, tradíciách a dokonca genetike medzi rozličnými rasami nerobí z človeka rasistu. Pravdou je, že väčšina ľudí prirodzene dáva prednosť stretávaniu sa so svojou vlastnou rasovou alebo etnickou skupinou; a úprimne povedané, väčšina ľudí si o tej svojej skupine myslí, že je najlepšia. To, čo vytvára skutočný rasizmus, je keď sa jedna skupina snaží kontrolovať alebo vládnuť nad inou.

Rozdeľ a panuj

Rasistickí Židia sa strachujú a odporujú každej etnickej solidarite mimo ich vlastnej. V Západných národoch sa ustavične stavajú proti všetkým organizáciám usilujúcim o záchranu záujmov a dedičstva Európanov. Podobne je to aj v neeurópskych národoch, kde sústavné pracujú na podlomení solidarity a homogenity prevládajúcej etnickej skupiny. Je to časť židovskej rasistickej taktiky podnecovať k rôznorodej imigrácii a multikulturalizmu v každom národe kde žijú (samozrejme okrem Izraela), keďže rozhádanú a nejednotnú spoločnosť považujú za ľahkú korisť pre ich intenzívne a dobre organizované snahy o kontrolu. Dr. Stephen Steinlight, bývalý riaditeľ Amerického Židovského Výboru, ktorého som už citoval, to vyjadruje ohromne otvorene.

Pretože možno už v ďalšej generácii, čo je optimistická predpoveď, bude židovská komunita v pozícii, kedy bude môcť rozdeľovať a panovať a vstupovať do výberových koalícií, ktoré podporujú našu agendu.

V Amerike nielenže pracujú na oslabení solidarity Európskych Američanov, ale aktívne sa postavili proti afroamerickým nacionalistickým hnutiam ako napr. hnutie Marcusa Garveya a Islamský Národ.

Tieto čierne organizácie si len priali chrániť svoje vlastné dedičstvo namiesto začlenenia sa do multikultúrnej spoločnosti. Židovskí rasisti pokrytecky chcú, aby si nikto okrem nich nebol vedomý vlastného dedičstva a spoločných záujmov. Chcú, aby sa iné skupiny cítili vinné len za to, že sú hrdé na svoju vlastnú kultúru. Etnickú hrdosť a súdržnosť medzi ostatnými ľuďmi vykresľujú ako rasistickú alebo nenávisťnú.

Výstižný príklad tejto metódy zvanej rozdeľ a panuj možno vidieť v Palestíne a Libanone. Väčšina Palestínčanov a Libanončanov sú moslimovia, avšak významné množstvo tvoria aj kresťania. Izrael aktívne podporuje nenávisť a občiansku vojnu medzi kresťanmi a moslimami na Strednom východe. Jedným z dôvodov, ktorý Ariel Šaron zariadil na vraždenie moslimských utečencov libanonskými falangistickými silami domobrany v roku 1982, bolo podporovať krutejšiu nenávisť a vojnu medzi arabskými nepriateľmi Izraela. Denníky jedného z izraelských bývalých Ministerských predsedov, Mosheho Šareta, odhalili skutočnosť, že toto bola jedna z izraelských hlavných taktík. Narušenie stability národov povzbudzovaním masívnej multirasovej a multináboženskej imigrácie, rovnako ako zvyšovanie existujúcich etnických a náboženských rozdielov v rámci národov – je dlho uplatňovanou stratégiou židovských rasistov.

Tento pokus o zlomenie etnickej solidarity ich nepriateľov môže byť vysvetlený v súvislosti s Palestínskym národom. Ak sa Izraelom vyhnaní Palestínčania plne asimilujú v cudzích krajinách s ich host'ovskou populáciou a tým stratia svoju identitu ako Palestínčania, oni a ich asimilovaní potomkovia už určite nebudú s takou pravdepodobnosťou podporovať palestínsku vec. Židovskí rasisti pracujú tak tvrdo na asimilácii iných ľudí ako pracujú proti asimilácii svojich vlastných. Zatiaľ čo sa snažia zlomiť etnickú solidaritu iných ľudí, židovské rasistické sily v médiách financujú večné recitály o historickom antisemitizme. Takýto zámer má dva ciele. Po prvé, zvyšuje židovskú solidaritu a celosvetovú podporu pre Izrael, a po druhé, podnecuje kolektívnu židovskú nenávisť voči nežidovskému svetu a tým znižuje asimiláciu Židov. Recitály o nežidovskej bezcharakternosti voči Židom ich tiež chránia pred nežidovskou kritikou, pretože ak sa ktokoľvek odváža kritizovať židovský rasizmus, je vykreslený ako morálne rovný s poskytovateľmi Holokaustu.

Ďalší príklad obrovského pokrytectva židovských rasistov možno vidieť vo veci medzirasových manželstiev. Počas svojej prezidentskej kampane sa George Bush podrobil ostrej kritike tlače za to, že hovoril na univerzite Boba Jonesa, inštitúcii, ktorá sa stavia proti medzirasovým vzťahom a manželstvám. Samozrejme, počas kampane mali obaja, Bush aj Al Gore, veľa záväzných prejavov pre mnohé židovské organizácie. Ironiou je, že každá synagóga v Amerike a každá väčšia židovská organizácia sa aktívne stavajú proti medzirasovým manželstvám Židov s nežidmi. Tento očividný dvojitý štandard samozrejme nenachádza v domnelo spravodlivej a slobodnej americkej tlači žiadnu zmienku. Takéto odhalenie by nebolo dobré pre židovské vzťahy z verejnosťou.

Existujú tisíce kníh a filmov, mnohé z nich napísané, režirované a predávané rasistickými Židmi, ktoré odsudzujú doktríny a hnutia rasovej a etnickej nadradenosti medzi nežidmi. Len málo kníh a však odváža preskúmať svetovo najstaršiu, najmocnejšiu a najjedovatejšiu formu rasizmu: židovský rasizmus. Zdá sa, že ak by boli títo rasistickí Židia čestní, mohli by radšej písať o rasizme, o ktorom vedia najviac: *ich vlastnom*.

Samozrejme, že nie všetci Židia sú rasistickí, tak ako nie všetci Nemci boli počas Hitlerovej éry nacistami, faktom však zostáva, že organizované Židovstvo vedie úspešnú agendu, ktorá v moderných časoch nahromadila neveriteľnú moc. S vytvorením Izraela zriadili ten najrasistickejší národ na Zemi. Čo je však dôležitejšie, podarilo sa im nadobudnúť obrovskú moc v mnohých z veľkých vlád sveta (predovšetkým v Spojených štátoch) a dnes bezo zvyšku vládnu svetovým spravodajským a zábavným médiám. Keď budete čítať moju zdokumentovanú kapitolu o médiách, zistíte, že ich moc je oveľa väčšia, než by ste sa mohli domnievať.

Tí, ktorí sú v Spojených štátoch v centre politického vplyvu, aj tí z iných národov, sú si vedomí obrovskej sily izraelskej loby. Židovská loby je jedinou loby vo Washingtone, ktorej sa žiadny americký politik neodváža postaviť. To by malo pobúriť každého vlastenecky založeného Američana pri pomyslení, že najsilnejšia loby v Americkom Kongrese je v službách cudzieho národa.

Umlčovanie kritikov

Rozsah židovskej moci je presne tým dôvodom, prečo si toho široká verejnosť nie je vedomá, pretože tí, ktorí to vedia, poznajú aj vysokú cenu, ktorú by zaplatili za otvorené diskutovanie o tom. V Amerike by to mohlo mať za následok poškodenie reputácie, alebo dokonca stratu funkcie alebo zamestnania. Takéto hovorenie pravdy môže vyústiť do hrozieb, zastrašovania a dokonca fyzických útokov od skupín ako napr. Židovská Obranná Liga (JDL). Liga proti ohováraniu (ADL), skupina, ktorá sa údajne stavia proti rasovej a náboženskej nenávisti, je vždy zaneprázdnená obviňovaním svojich kritikov z rasovej, náboženskej alebo etnickej neznášanlivosti, zatiaľ čo horlivo bráni a popiera očividný izraelský rasizmus. Táto židovská rasistická skupina dokáže zruinovať obchodnú alebo politickú kariéru takmer každého koho chce.

Čo je dokonca nebezpečnejšie, židovskí rasisti sú teraz úspešní v uväzňovaní svojich kritikov v mnohých európskych národoch. V západných krajinách síce ešte stále nemôžu voľne vraždiť svojich kritikov, tak ako povraždili stovky palestínskych spisovateľov, básnikov a duchovných v arabskom svete. V dnešnej Európe sa však za obyčajné citovanie výrokov židovských vodcov môže človek dostať do väzenia.

V tejto chvíli sú vo väzniciach stovky disidentov, ktorí sa odvážili otvorene hovoriť alebo písať o židovskej etnickej neznášanlivosti. Napriek tomu, že médiá nám ustavične tvrdia, že na rozdiel od nacistov alebo komunistov, my máme slobodu slova; veľa občanov európskych národov je teraz za prosté vznášanie námietok voči politicky správnym židovským verziám historických udalostí akou je napr. Holokaust, vo väzení.

Židovskí rasisti vynakladajú veľa snahy na oslabenie zmyslu etnického povedomia a vernosti medzi Európanmi. V našej modernej mediálnej politickej správnosti sa považuje za "nenávistný prejav" ak Európania hovoria o svojej láske k vlastnému dedičstvu a vyjadrujú svoju túžbu chrániť ho. Ako Európsky Američan verím, že moji ľudia majú právo chrániť svoj spôsob života. Zároveň toto právo uznávam pre všetkých rozličných ľudí a národnosti na Zemi. Napríklad, aké zvláštne je, že Palestínčania, ktorí sú etnicky vyhánaní z vlastného národa a sú im odopierané ich najzákladnejšie ľudské práva, sú tak často označovaní za "antisemitov" a "teroristov", kým "protinežidovsky orientovaní" židovskí rasisti ktorí ich terorizujú a ukradli im celú ich krajinu, sú v svetovej tlači len málo kritizovaní.

Palestínčania a ostatní v Arabskom svete musia porozumieť, že zdroj ich vlastnej kritickej situácie pochádza zo skutočnosti, že Európskym Američanom je zabraňované chrániť svoje národné záujmy a dedičstvo práve tak, ako je to zabraňované Palestínčanom. Palestínčania nikdy nenájdu oslobodenie vo svojom národe, až pokiaľ Európski Američania nenájdu v Amerike oslobodenie od židovského rasizmu.

Napriek tomu, že som rozhodne aktivistom za Európskych Američanov, vážim si a súhlasím s každým, kto si praje zachovať svoj vlastný spôsob života a čo je ešte podstatnejšie, svoju samotnú existenciu ako etnického celku. Podľa mňa je etnické prežitie najzákladnejším ľudským právom. Je taktiež základným ľudským právom, aby ľudia žili pod vládou a s médiami, ktoré odrážajú ich vlastné hodnoty, tradície a sociálne a ekonomické záujmy. Zvyšujúci sa globalizmus 21. storočia, riadený židovskými rasistami, bude pokračovať v znižovaní možností a slobôd všetkých ľudí. Popritom ohrozí zachovanie jednotlivých kultúr, tradícií, hodnôt, náboženských presvedčení a etnickej identity.

Konečným dôsledkom globalizmu bude ohromná svetová vláda; taká, ktorá rozdrví slobodu a rozmanitosť ako parný valec kvetinu. Myšlienka, že vláda by mala reprezentovať svojich vlastných ľudí a nie žiadnu cudziu moc je hnacím princípom Deklarácie nezávislosti a Amerického národa: právo ľudu mať vládu *jeho vlastnú* a s *jeho vlastnými* záujmami. Úvodná časť ústavy Spojených štátov to jasne vyjadruje, keď hovorí o vláde “*pre nás a našich potomkov.*”

V Amerike je židovská nadvláda na kľúčových pozíciách vlády ohromujúca. Počas vlády prezidenta Clintona opísali popredné izraelské noviny *Maariv* “oddaných Židov“, vo význame verných záujmov Izraela, ako tých, ktorí držia rozhodujúco dôležité pozície v Národnej bezpečnostnej rade Spojených štátov. *Maariv* uviedli, že 7 z jej 11 členov sú “oddaní Židia.”

Na začiatku 21. storočia bola Madeleine Albrightová hlavou Ministerstva zahraničných vecí, George Tenet viedol CIA, William Cohen bol minister obrany a Sandy Berger bol predseda Národnej bezpečnostnej rady. Všetci sú Židia. Obsah knihy *Židovský rasizmus* bol po prvý raz preskúmaný a napísaný počas Clintonovej vlády a ako taký ponúka úlomok historického obdobia. Nemyslite si však, že nesmierna židovská moc sa pod vládou prezidenta Busha zmenšila. Jeho prezidentúra začala s menším počtom Židov na najviditeľnejších pozíciách, avšak základná vládna byrokracia, ktorá zahŕňa rôzne vlády, je tak židovská ako obvykle. Dobrým príkladom je Alan Greenspan, ktorý slúžil ako predseda vplyvnej Federálnej Rezervy pre veľa vlád oboch politických strán.

V Národnej bezpečnostnej rade prebieha od prvých dní Bushovej prezidentúri rastúce židovské upevňovanie moci. Richard Sale z UPI napísal 28 februára 2003 o sionistovi Elliottovi Abramsovi: “Dôkladná reorganizácia osadenstva Národnej bezpečnostnej rady pravdepodobne znamená, že Spojené štáty zaujmú tvrdší pro-izraelský postoj na Strednom východe. . . .Elliott Abrams, kontroverzný bývalý pracovník v Reaganovej vláde, ktorého prezident Bush minulý december menoval do Národnej bezpečnostnej rady aby sa ujal Palestínsko-Izraelského konfliktu, odvolal niekoľko členov osadenstva, ktorí boli v tejto záležitosti považovaní za nestranných.” Kniha *Židovský rasizmus* jasne ukáže, ako židovskí rasisti použili svoju politickú a mediálnu moc na vnútenie svojej vôle Amerike a iným národom, hoci ich agenda evidentne odporuje skutočným záujmom týchto národov. Skvelým príkladom je americká a britská snaha v irackej vojne.

Iracká vojna

Nie je žiadnou náhodou, že dva národy, ktoré sú najviac pod vplyvom židovských rasistov, Spojené štáty a Británia, spustili v marci 2003 vojenskú inváziu proti Iraku. Tým že šla Amerika do vojny v Iraku bojovala proti *sebe samej*. Zahájila vojnu, v ktorej bolo isté, že spôsobí viac nenávisť a terorizmu proti Spojeným štátom, stratu stoviek miliárd dolárov a spôsobí hroznú škodu americkým ekonomickým a diplomatickým záujmom doma aj v zahraničí. Čo je však dôležitejšie, bola to bezohľadná zrada statočných bojujúcich mužov americkej armády, ktorí by nemali byť nikdy vystavení nebezpečenstvu iným spôsobom než pre skutočnú bezpečnosť a slobodu Američanov. Najznámejší vplyvný a dlhodobý zástanca vojny je fanatický sionista, Richard Perle, predseda *Výboru obrannej politiky Pentagonu*. Perle a jeho manželka boli zároveň zakladateľmi *JINSA, Židovského inštitútu pre národnú bezpečnosť*. Perle a dobre prepojený spolok židovských neokonzervatívcov sa stali hlavnými propagandistami vojny. Patril medzi nich veľa bývalých prominentných marxistov, ako napr. Norman Podhoretz, ktorý sa postavil proti Vietnamskej vojne, ale zmenil sa na konzervatívneho jastraba pre Izrael. Podhoretz pracuje ako redaktor *Commentary*, časopisu *Amerického židovského výboru*. Medzi židovskými neokonzervatívcami boli Paul Wolfowitz, Bill Kristol, David Wurmser, Douglas Feith, Elliot Abrams, Paul Frum, Henry Kissinger a dokonca aj bývalý marxista a podporovateľ Čiernych panterov, David Horowitz.

V roku 1996 stál Perle za reportážou nazvanou *Čistý zvrat: Nová stratégia pre zabezpečenie sféry*. Volala po vojne v Iraku, nebola však napísaná pre Spojené štáty, ale pre nastupujúceho izraelského

predsedu vlády za stranu Likud, Benjamina Netanjahu. Akonáhle sa Izraelčania rozhodli vyvolať americkú vojnu v Iraku, museli si vymyslieť odôvodnenie pre vojnu, tak vytrubovali svoje dôvody, prečo Amerika a svet musia ísť do vojny, a ich židovskí spojenci v masmédiách spolupracovali. Izrael bol samozrejme zďaleka viac vinný z každého údajného prečinu než bol Irak. Židovskí rasisti v médiách by však nikdy nedospeli k jasným porovnaniam – Tu je niekoľko:

Prečo ísť do vojny proti Iraku?

Irak má zbrane hromadného ničenia.

Ale Izrael má jeden z najväčších a najhrozivejších arzenálov biologických, chemických a nukleárných zbraní na svete.

Irak sa snažil zabrániť v prístupe inšpektorom OSN.

Ale Izrael nikdy nepovolil žiadne inšpekcie svojich obrovských zásob zbraní hromadného ničenia. Izrael dokonca bránil vo vyšetrovaní izraelských vojnových zločinov ako Šaronov masaker v Šabre a Chatile a masové vraždenie v Jenine.

Irak napadol a okupoval svojho suseda Kuvajt.

Ale Izrael napadol a 18 rokov brutálne okupoval Libanon, pričom zavraždil viac než 20 000 civilistov a zničil 100 000 domov.

Irak brutálne okupoval Kurdske oblasti v Iraku.

Ale Izrael už 35 rokov vojensky okupuje tri milióny ľudí na Západnom brehu a v Gaze. Táto brutálna okupácia zabila a zmrzčila desiatky tisíc Palestínčanov, mnohých nahnala do špinavých koncentračných (utečeneckých) táborov, mučila stovky tisíc vo svojich väzniciach a odoprela Palestínčanom dokonca tie najzákladnejšie ľudské práva.

Irak predstavoval nebezpečenstvo pre Spojené štáty.

Irak však nikdy nedvihol ani len prst proti Spojeným štátom, zatiaľ čo Izrael mal za sebou dlhý rad terorizmu a zrady voči Spojeným štátom ako napr. Lavonová aféra, útok na USS Liberty a Polardov špionážny prípad.

Irak porušil rezolúcie OSN, ako napr. Rezolúcia 1441.

Ale Izrael porušil viac než trikrát toľko rezolúcií OSN ako Irak, vrátane mnohých podporovaných Spojenými štátmi. Už 35 rokov porušuje Rezolúciu OSN č. 242 požadujúcu úplné stiahnutie zo Západného brehu a Gazy.

Ak by bolo možné nájsť dôvod pre vojnu v Iraku za zločiny vyhlasované židovskými neokonzervatívami a médiami, zďaleka silnejší dôvod by sa našiel pre vojnu proti Izraelu! Vojna proti Iraku bola nemorálna, pokrytecká vojna – vojna, ktorá sa bojovala za Izrael a proti každému dôležitému záujmu Spojených Štátov Amerických. Bola to proste vojna, ktorá by nebola možná bez židovskými rasistami ovládnutej vlády a médií.

V Amerike sa rasistickí Židia stali tak nehanebnými vo svojej moci, že verejne trestajú a ponižujú kohokoľvek, kto to prizná. Za jednoduchú zmienku o očividnej roli organizovanej židovskej komunity za Irackou vojnou bol americký kongresman Jim Moran prinútený rezignovať na svoj vedúci post medzi Demokratmi. *Spojená tlač* zo 14 marca 2003 oznamuje: “Jim Moran bol v piatok vytlačený z pozície vedenia svojej strany po rozruchu nad jeho poznámkami o roli amerických Židov v nožnej vojne s Irakom.” 34 Je úchvatné vidieť ako židovskí rasisti uplatňujú svoju moc v tom istom okamihu ako popierajú, že takáto sila existuje.

Bránenie práv všetkých ľudí

Vidím hodnotu *všetkých* ľudí brániacich svoje kultúrne, národné a aj genetické dedičstvo. Každý národ má právo chrániť si svoju jedinečnú identitu, vrátane Židov. Táto kniha je o skutočnosti, že organizované židovské vedenie sa vytrvale usiluje o sebazáchovu a vlastný pokrok, zatiaľ čo neustále odmieta, aby iné národnosti a rasy konali podobným spôsobom v ich vlastnom záujme.

Ich konečné víťazstvo by spôsobilo nielen stratu slobody, ale aj zničenie rôznorodého dedičstva a kultúry všetkých ľudí na Zemi. Pevne verím, že všetci z nás, všetky národy a ľudia, zatiaľ čo budeme priznávať naše príslušné rozdiely v náboženstve, rase, kultúre a národnosti – budeme pracovať spolu na sebaobrane pred jedným neuveriteľne silným rasizmom, ktorý nás všetkých ohrozuje.

Veľa z tejto knihy je prebraté z mojej autobiografie *Moje Prebudenie*. Táto kniha je členená rovnakým spôsobom. Je to príbeh mojej osobnej cesty prebudenia do skutočnosti židovského rasizmu: *najhoršieho rasizmu*. Jej silu objavíte v mnohých priamych citátoch z dôležitých židovských zdrojov, z ktorých všetky dôkladne dokumentujem stovkami poznámok o zdrojoch, na ktoré sa môžete obrátiť. *Židovský Rasizmus* je práca napísaná v autobiografickej podobe. Je to príbeh môjho prebudenia do židovskej otázky, ktorý začal na konci 60-tych rokov v dobe, keď som bol ešte mladým mužom. Väčšinu základov svojich znalostí som získal na konci zmieneného desaťročia, ale v priebehu posledných 30 rokov sa moje rasové vedomosti o mnoho prehĺbili. Od 60-tych rokov sa stali dostupnými mnohé nové vedecké a politické materiály. V opisovaní môjho prebudenia sa nesnažím čitateľovi vtlačiť dojem, že všetky mnou citované materiály a štúdie boli v 60-tych rokoch dostupné. Do tohto príbehu vkladám súčasné údaje a dokumentáciu, aby mal čitateľ výhodu získania najnovších poznatkov. Z dôvodu spojitosti a usporiadania sa tiež zameriavam na jednu hlavnú oblasť objavovania v jednom úseku, kým v živote nie je získanie znalostí tak úhladne rozškatuľkované. V niektorých židovských citátoch, ktoré považujem za obzvlášť odhaľujúce, nájde čitateľ určité opakovanie. Opakujú sa najmä keď sa vzťahujú na viac než jednu tému.

Bol by som tiež nedbanlivý keby som nedodal, že keď píšem “zistil som“ alebo “objavil som“, nerobím si zásluhy za pôvodný výskum, pretože moje vzdelávanie sa v tejto oblasti pochádza od nespočetného množstva autorov a ich kníh a článkov. Som ich dlžníkom, rovnako ako mnohých mojich podporovateľov a priateľov, ktorí ma vzdelávali s pochopením a znalosťami nadobudnutými ich vlastným prebudením. Zhromažďujem, organizujem, analyzujem a komentujem materiály zozbierané učencami a spisovateľmi od starovekých čias až po súčasnosť.

Môj predhovor skončil, musím zavrieť svoj zápisník a zostúpiť z Aspenových vrchov. Uvedomujem si, že tým neopúšťam Prírodný svet, pretože jeho zákony pokračujú vo svete ľudských konfliktov tam dole. Zápas o život a slobodu existuje medzi rôznymi typmi ľudstva presne tak ako to platí pre formy života a energie na tejto hore.

Účasť v zápase o život a slobodu mojich ľudí je tak prirodzená ako prúd kryštálového prameňa tečúceho vedľa mňa. Dúfam, že Európanom, Palestínčanom a skutočne všetkým ľuďom na svete bude umožnené najzákladnejšie ľudské právo zo všetkých: *žiť* – chrániť svoje jedinečné kultúry, slobodu a identitu. Aby sa to podarilo, musia sa ubrániť najhoršiemu rasizmu na Zemi: židovskému rasizmu. Bol by som blázon, keby som si nevedomoval nebezpečenstvo pre môj život, povest' a slobodu, ktorému čelím za odhaľovanie židovského rasizmu. Avšak ako verný Európsky Američan; ako vlastenecký občan Spojených štátov a taktiež ten, kto si úprimne želá spravodlivosť pre všetkých ľudí na svete – moja povinnosť je jasná. Pri schádzaní z Aspenových vrchov vidím vedľa seba horský potok. Ide si svojím smerom. A ja tiež.

David Duke

Bývalý člen Snemovne Reprezentantov
Štát Louisiana, Spojené Štáty Americké.

November 2007

www.europskenarody.info